

Het oordeel over de koning van Tyrus

Uit een preek over Ezechiël 28 (met eigen aanvullingen)

Ezechiël ziet de oordelen over Jeruzalem en omliggende volken.

God neemt het al nauw bij Zijn eigen volk. Wat moet er dan wel niet terecht komen van de volken die vijand zijn van God, de goddelozen?

Het volk gaat in ballingschap.

Toen Jeruzalem viel, hadden de volken rondom leedvermaak.

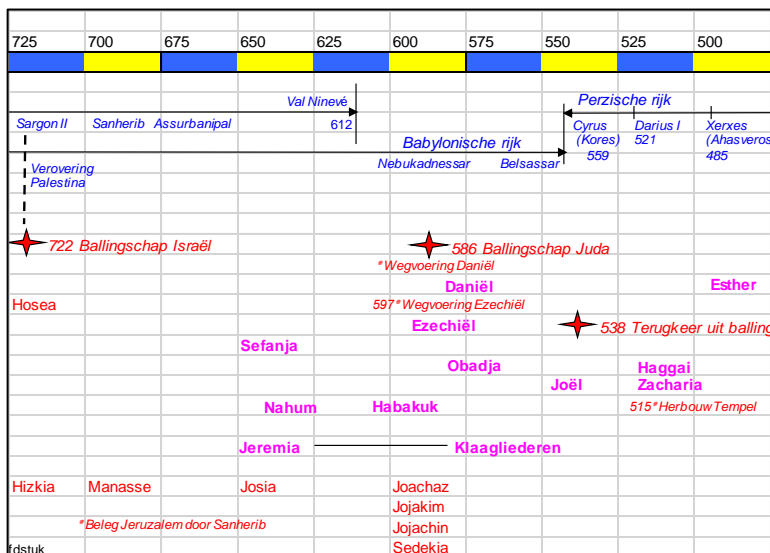
Dat gaat God straffen.

Als God Zijn eigen tempel niet spaart, dan is het zeker hopeloos voor de heidense tempels.

Thema: Profetieën over de volken.

God ziet neer op kerk en wereld.

Hij oordeelt en straft.

Het Bijbelboek Ezechiël over de volken (hoofdstuk)

Het grote thema van het boek Ezechiël is het opkomen van Jahwe voor zijn eigen heiligheid en eer, tegenover de vernederingen waarmee zijn eigen volk, maar ook andere volken Hem behandelen. 'Zij zullen beseffen dat Ik Jahwe ben.'

De profetieën tegen de omringende volken worden beheerst door Jahwe's roep om erkenning. Men kan menen dat de miserabele ballingschap van Israël tegelijk een brevet van onvermogen van Israëls God betekent. Maar Jahwe zal laten zien dat het anders is. Hij duldt niet dat men plezier maakt over de ondergang van zijn volk en zal de volken wegens deze en andere zonden straffen. In de beschrijving van die zonden vallen ons, naast het vernederen van Jahwe's volk, vooral de hoogmoed en de machtswaan op, waarin men zichzelf tot een god maakt.

Het klaaglied van de God van Israël over de koning van Tyrus.

1. Israëls God herkent in de koning van Tyrus de schoonheid van de schepping.
2. God vindt in hem de zonde van de hoogmoed.
3. Stelt hem tot een schrik van de volken.

God besteedt veel aandacht aan Tyrus.

Zie hoofdstuk 26-27-28.

Ruim 5 eeuwen was Tyrus de handelsstad in het Midden-Oosten. Heel het gebied was achterland. Relatie over zee tot in Spanje. Een complete wereldhaven met veel mensen, veel culturen, veel rijkdom, handelsmacht en politieke macht.

Tyrus lag op een eiland vlak voor de kust. Moeilijk te veroveren. Nebukadnessar had er moeite mee. Alexander de Grote (330 v.Chr.) legde een dam er naar toe en overwon.

Het klaaglied van God over Tyrus toont hoe het Hem verdriet doet dat een stad met zoveel leven stuk gaat. Hij spreekt (vanaf vers 11) zeer lovend over de koning van Tyrus, zijn wijsheid, handelsgeest, de prachtige stad, een stuk glorie van het menselijk geslacht. God bezingt hem alsof hij Adam uit het Paradijs was: "Je leefde in Eden, in de tuin van God, en je was bekleed met een keur van edelstenen". Het leven van de koning wordt vergeleken met de rijkdom en sier van de schepping. In allerlei kleuren, zoals ook het Paradijsverhaal daarvan vertelt. God vond die prachtstukken uit Zijn schepping terug in Tyrus. De koning staat als een cherub (bewaker van het Paradijs!) wakend voor zijn volk en de schatten van de stad. God spreekt in poëzie over de koning: hij was tot bovenmenselijk niveau gekomen, zo hoog was hij geklommen. Conclusie: God heeft de heerlijkheid van de mens ontdekt in deze man. Zie Psalm 8 over de glorie van de mens, bijna goddelijk, met eer en glorie

gekroond, heersend over de werken van Gods handen. God herkent in het werk van de koning van Tyrus de opzet van Zijn werk, de luister van de eerste Adam. Zo ziet onze God neer op het leven van handel, bedrijf, stad, koopmanswijsheid, ja al ons werken op aarde. Hij geniet hiervan, ziet daarin de glorie van de mens oplichten. Zo had God het bedoeld: de mens als onderkoning op aarde. God vindt het prachtig als de mens zo bezig is om zeg maar de edelstenen uit de aarde te halen die Hij er bij de schepping heeft ingelegd. Zo mogen ook wij er naar kijken. Dat deden ook David en Salomo die gebruik maakten van Tyrus voor de

tempelbouw. God ziet de mensen graag zo bezig, ook ons vandaag in het werk van onze tijd. Bezig in ons arbeidsveld in Gods schepping. God laat Zich daarbij betrekken. Hij erkent in ons goede werk de hof van Eden, zelfs bij een heidense vorst als in Tyrus.

Het blijft niet goed

God gaat de koning van Tyrus meten met de maat van het Paradijs. Dient de mens zijn God? Geeft de onderkoning Hem de eer? Nee, de koning zondigde, werd hoogmoedig, voelt zich geen mens, zegt "Ik ben God" (vers 2). Hierin herkennen wij de taal uit het Paradijs. De slang die aanzet tot hoogmoed en wetteloosheid "Je zult als God zijn". De oude slang komt er ook nu steeds tussen. Wat goed begon in Tyrus, gaat over naar onrecht, bedrog en geweldenarij. Winstbejag zet alle normen opzij. Zo is het de eeuwen door gegaan, ook in ons land. Volkeren verkocht, recht verkracht om goud, corruptie en devaluatie van de normen voor de samenleving. Dan komt er winzucht, materialisme en wetteloosheid. Dan is er wel een trotse stad, maar wel zonder fundamenten. De koning van Tyrus kwam tot zondeval. In hoogmoed stak hij God naar de kroon, hij zou zelf wel uitmaken wat goed en kwaad was. De schoonheid van de stad was goed, zeer goed, maar hij kon het niet aan. Hij was een wijs man, maar het bleek slechte koopmanswijsheid te zijn. Niet de wijsheid die weet dat God de eer toekomt en met de schoonheid van de schepping gediend wil worden. Hij gaat aan zijn rijkdom ten onder.

Schrik alom

Nu de mens zichzelf zo verhoogt, moet God hem wel vernederen. God kan niet anders dan Tyrus verwoesten (Nebukadnessar en Alexander de Grote). Rondom was er veel leedvermaak, maar ook veel schrik. Een grote handelsmarkt stort in. De tweede ruïne onder de volken (na Jeruzalem nu ook

Tyrus). Deze ruïne van Tyrus is een voorspel van de wereld-ruïne die God teweeg zal brengen in de val van Babylon (Openbaring 18). Dat is Ezechiël 28 in het groot!

De cultuur is goed. Koopmanswijsheid is God aangenaam. Daarin herkent God zelfs het Paradijs. Maar het kan geen stand houden. De zonde zit er in. Het loopt uit op een totale ruïne. Dat zegt God vanwege het hoongelach op aarde om Zijn gezag.

Waarom spreekt de Bijbel over deze geschiedenis van Tyrus? Wij moeten leren dat wij mensen vanwege onze zonden geen nieuwe, geen tweede Adam kunnen zijn. We moeten ons niet richten op vorsten als Tyrus, we kunnen daar geen heil van verwachten. Alleen Christus Jezus kan als tweede Adam het Paradijs voor ons weer terugkopen. Hij is de Koning die, hoewel rijk, Zich vernederde en toen door God werd

verhoogd. Hij werd erfgenaam van de wereld, eigenaar van de volken, met eer en heerlijkheid gekroond, zittend aan de rechterhand van God. Hij zal er voor zorgen dat eens de cultuur weer aangenaam wordt voor God, dat de edelstenen van het Paradijs worden gelegd in handen van een gerechtvaardigd volk. Het perspectief van het Nieuwe Jeruzalem.

Sta in dat geloof midden in de beweging van kerk en maatschappij. Te midden van alle zonden en onvolkomenheden, maar vanuit het begin van de wijsheid: ontzag voor de HEER.